

CC ONG

AYUDA AL DESARROLLO

www.ccong.es

8/5/13

Benvolgut Rafael i Maria Carmen::

Ara soc a Diyarbakir ciutat d'enllaç per intentar entrar a Iraq.
La primera nit a Ankara i amb bus fins Sanliurfa a uns 850 quilòmetres.
Demà al matí tinc un bus que em portara fins Erbil (kurdistan iraquia) una de les ciutats mes antigues de la humanitat.

Crec que podré estalviar-me la màfia dels taxistes a la frontera.
Doncs aquesta companyia transporta ciutadans turcs que tornen o tenen família al Iraq.

L'aventura comença ara i espero estar a l'alçada del somni.

Marxo a les 10 del matí i si tot va be arribo a les 4 de la tarda travessant la frontera via Zakho-Duhok-Erbil-Kirkuk-Suleymaniyeh .

Paro a Erbil per fer els papers i aconseguir el visat per deu dies dins territori Kurd i a mes una altre visat-extensió per arribar fins a Bagdad.

No sé si podré trobar altres cybers però de moment us informo del meu trajecte i em sento ple de força i amb molta il·lusió...

Començo a fer realitat un altre somni.

Moltes gracies Rafael per creure en mi. Et sento molt aprop i amb la teva força m'empeny a seguir endavant.

Un somriure i sempre Endavant

Anskari

11/5/13

Bon dia ,bona tarda o bona nit

Rafael JA SÒC A IRAK

Tinc un visat especial de 15 dies (0 euros) però amb la condició que només puc recorre el la Regió del Kurdistan Iraquià.

El meu somni esta a 230 quilòmetres però no hi podré arribar. Necessito un altre visat i com diu la gent d'aquí cauen bombes cada dia i familiars que volen i necessiten anar-hi i no poden. Es la llei em repeteixen.

És obligatori tenir un visat i només es pot obtenir Visa des d'origen i només la pots obtenir si ets:

Periodista

Diplomàtic

Empresari

Aid works (aquesta es la nostra clau per entrar, treballar per alguna ONG que te permís per treballar a Irak)

La meva opció mes que suïcida seria; estúpida: intentar agafar un bus que porta a Bagdad i superar els 12 controls que revisen qui té el visat.

De moment intentaré fer algunes actuacions i mitjançant un persona que te família a Bagdad (el seu pare hi viu i la seva dona em deia emocionada jo també vull anar a veure els meus familiars a Bagdad....PERÒ NO PUC.....) demanar si em posarien un segell al passaport i ens toca la loteria.

Tinc el regust amarg de certa decepció tan aprop però tan difícil.

Ara em diuen que si pagues 3000 euros potser.....

La persona que he conegut i que em buscara alguna escola (on hi va el seu fill). hospital i centre on acullen ferits de guerra...

Diu que m'oblidi de Bagdad....Però que si presento el meu projecte de Taller de somnis (el que em va fer la Ruth) ben traduït a l'angles i la meua pagina web al anglès... Ell em garantitza amb les amistats que té que en 2 o 3 mesos. Jo puc recorre tot Iraq fent actuacions a orfanats, escoles i hospitals esponsoritzat per un empresa que estaria dispostat a finançar el cost i (com a col·laborador ONG) i jo conec la millor ONG del món mundial i Universal) TINDRIA LA VISA i podria posar un nas a Bagdad.

Potser per això ara val la pena renuncia a gastar mes emergia i jugar-me la vida.

Aprofitaré aquest dies per fer moltes actuacions i recollir somnis de nens IRAQUIANS.

Ara t'escric des de un ciber .Estic a Erbil i puc passejar i gaudir de trepitjar un país quasi verge de turisme malgrat tenir 10.000 anys de historia (és un de les ciutats habitades més antigues de la humanitat) amb una gent que quan els mires els ulls hi sents les ganes de viure i quan els hi dones la ma et transmet energia i hospitalitat.

Aquesta nova decepció te un tel de joia doncs em sento malgrat el meu nou fracàs...

Obrint pas i mostrant un Camí per visitar un país tancat i verge amb moltes ganes de ser visitat. També m'agradaria ser la veu dels que no poden parlar i denunciar la psicosis de por i la propaganda falsa que inunda diaris i televisions .

Jo he pogut amb un bus des de Turquia pagant 60LT (25 euros) entrar a Iraq (regió del Kurdistan) i obtenir un permís per 15 dies gratuït.

Ni màfies de taxistes que deien que tenies que pagar 80 o 100 euros, ni registres, ni preguntes incòmodes (20 minuts a l'aduana).

Es veritat que El Kurdistan Iraquià es un altre Iraq però jo he pogut entrar a Iraq.

També em sento amb el deure de mostrar que es pot caminar per aquest regió (Mosul, una de les ciutats diuen més perilloses del món, és a 30 quilòmetres , Però també es

territori fora de les possibilitats de visitar sense visat) amb certa calma i recórrer els carrers, parlar amb la gent (no es veuen gaires turistes però sí molta inversió d'empreses estrangeres). Però em sento còmode, segur, tranquil amb una energia i somriure a la mirada...

Perdoneu la parrafada però porto molts dies sense parlar amb ningú en català i la veritat us penso molt i us enyoro encara més.

Us envio una forta abraçada i ja li pots dir a la Maria Carmen que farà moltes fotos (moltes gràcies per la càmera va molt beeeeeee i que penso molt en vosaltres).

De les fotos, a Turquia el meu aspecte em va ajudar a viatjar (la barba) em donava aspecte de Kurd.

Ara al Kurdistan la barba es un símbol perillós els recorda als iraquians i els controls militar, aquí ni han molts, sempre em paraven per la barba...Saddam l'any 1988 va massacrar amb armes químiques la ciutat Halabja en 30 minuts va exterminar 5.000 homes dones i nens i va deixar 7.000 ferits. Intentaré visitar la.....Vaig entrar en un barber i araja us ensenyaré la foto.

Una forta abraçada, un somriure i
SEMPRE ENDAVANT
Anskari

Gràcies a vosaltres per ser al meu costat.

El Taller de somnis es prepara pel retorn.

Avui agafo un Bus que em portara directa a Istambul (34 hores)

Torno aprenent que es difícil fer el meu somni realitat però que l'impossible no existeix I menys pel meu Pallasso.

Si dels errors i els fracassos aprenem jo arribaré a ser algun dia un bon Pallasso per que un cop més no he pogut fer realitat el meu somni de plantar un nas a Bagdad.

Però pel camí he pogut fer somriure als nens I nenes de una escolar a Erbil, la capital del Kurdistan Iraquià.

I torno amb la motxilla plena d'alguns somnis I moltes rialles en unes mirades plenes d'il·lusió I esperança en el futur.

També vinc amb I un nas trencat .. doncs l'altre meitat la deixo a qui per que quan torni. I tornaré..... el meu somni de plantar un nas a Bagdad es faci realitat.

Fins ben aviat

Una abraçada molt forta a Tots i un petó molt especial ple de colors courage i molta força per la Mamy

Sempre Endavant

Anskari

Bon dia ,bona tarda o bona nit...

Benvolgut Rafael i Maria Carmen

Per la dificultat de enviar fotos. He copiat aquest mapa de wikileaks per poder explicar i fer entendre quina es avui la situació a Iraq.

Amb el meu visat em puc moure amb certa tranquil·litat per la regió del Kurdistan iraquiana. Però sense sortir del territori Kurd.

Ara sóc a Arbil i intentaré moure-m'hi amb bus (per poder visitar altres ciutats: Kirkuk, Sulaymaniyah...)

De moment les gestions per fer actuacions aquí estan parades i he d'aprendre a saber esperar i no posar-me ni inquiet ni nerviós.

Però cada hora que passa i no puc fer de pallaso sento que la mirada se m'apaga, el somriure es congela i el pas es fa més lent.

El dia 22 surt el meu vol a Istanbul.....I necessitaré un parell de dies per arribar amb

certa calma.

No he vingut a fer de turista i els pocs diners que tinc i la energia la necessito tota per fer realitat el meu somnis de omplir de rialles els ulls dels infants d'Iraq.

Estem en contacte Rafael i he de dir-te que la carta amb anglès que CCONG va fer per presentar el projecte de taller de somnis per intentar entrar a Gaza i actuar a l'Hospital de Shifa... Estar donant bons resultats i pot ser una clau per obrir portes i plantar nassos a Iraq.

Spas, Shukram . Moltes gracies amb Kurd i àrab ...sense vosaltres jo no estaria qui.

Una abraçada molt forta i
Sempre Endavant

anskari

13/5/13

Aquesta es una panoràmica de la ciutat de Arbil .

Les muralles pertanyen a la ciutadella una de les ciutats habitades més antigues de la humanitat, 10.000 anys d'història i diuen que fins el 2008 hi vivien unes 3.000 persones famílies pobres i refugiats que fugien de la guerra . El govern va fer un pla per reconstruir la ciutadella i va reubicar a la gent fora de la Ciutadella. Però per mantenir la llegenda de ser una de les ciutats habitades més antigues de la humanitat diuen i queda una família que encara hi viu.

Com veieu això es Iraq i jo passejo, menjo i visc amb certa calma

Quan torni ja us ensenyaré les meves fotos.....
Sempre Endavant
Anskari

Perdoneu les faltes però el teclat bastant abonyegat i amb símbols àrabs o Kurds no ajuda gaire.

15/5/13

Ja he plantat el primer nas vermell a Iraq.....

He aconseguit gracies a una entrevista amb el Ministeri d'educació que em permetin fer algunes actuacions en una escola a Erbil. Crec que no han entès molt be el meu projecte ells parlant només Kurd. Ho dic per que l'escola que m'han autoritzat actuar es una bona escola FAVATUR MEROUSE International School amb anglès on hi van famílies amb possibilitats .

Tot i que la directora m'explicava que ells son una escola publica que apliquen un programa estudi que els ve del Govern i que acullen també nens orfes i amb dificultats

econòmiques assumint el govern la despesa de la seva educació.

Ahir dimarts vaig fer un taller de sensibilització a dues classes de 5 curs (uns 70 nens i nenes de 10 i 11 anys) que em preparant els dibuixos dels seus somnis per portat i ensenyar a les escoles catalanes.

Avui 15 he fet el xou pels mes petits nens i nenes de 4 i 5 anys.

I demà vaig a fer el final de festa per uns 200 infants de 6 i 7 anys.

M agradaria molt poder enviar-vos fotos però des de aquí on escric no és possible.

Abans de marxar el dia 19. Ja que necessito 3 dies per arribar a Istambul intentaré contactar amb un orfanat però es molt complicat, lent i difícil.....

El meu contacte Mr Haider diu que segueix movent fils per intentar trobar sponsors per cobrir les despeses de la possible gira per orfanats i escoles amb un visat que ell s'encarregaria de gestionar. Però per ara i marxant el dia 19 és impossible aconseguir cap lloc per fer el Taller de Somnis.

Diu que necessitara la paperassa legal i burocràtica que l'ambaixada espanyola em demanara .

Però jo no estic preocupat se que tu Rafael m'ajudaràs a omplir de nassos vermells els orfanats, hospitals i escoles de Iraq i podrem passejar pels carrers de Bagdad omplint de globus, bombolles i rialles les mirades de tots els nens i nenes que necessiten una mica de colors i esperança per creure que un demà millor és possible

Una forta abraçada des de Arpil (Capital del Kurdistan Iraquià)

Sempre Endavant
Anskari